

A Pécsi Ítéltábla a dr. G. B. jogtanácsos által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - Dr. Kovács Orsolya Ügyvédi Iroda által képviselt **I.rendű alperes neve** (címe) I. rendű, **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű és **III.rendű alperes neve** (címe) III. rendű alperesek ellen szétválási szerződés Cstv. 40. § szerinti megtámadása iránt indított perében a Törvényszék 2013. január hó 30. napján kelt, ...számú ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

### **Ítéletet:**

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság felhívására 2.500.000,- (kettőmillió-ötszázezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

### **Indokolás**

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pontjára, és a Ptk. 203. §-ára alapított, a felperes tagjai - a II. és III. rendű alperesek-között 2009. augusztus hó 24. napján létrejött szétválási szerződés hatálytalanságának megállapítása, és az eredeti állapot helyreállítása iránt előterjesztett keresetét elutasította. Kifejtette, hogy az egységes bírósági gyakorlat alapján a felszámolás elrendelése után a Ptk. 203. §-a szerint nem indítható per, a felperes igénye csak a Cstv. 40. §-a, mint speciális szabály alapján érvényesíthető. Megállapította ugyanakkor, hogy a szétválási szerződés az I. rendű alperes alapító szerződése, cégalapítás érvénytelenségének megállapítása iránti pert viszont a csődtörvényhez képest a Ctv. 69. § (1) bekezdésében meghatározott speciális szabályok alapján, a cégbejegyzés elrendelő végzés közzétételétől számított 6 hónapos jogvesztő határidőn belül lehet indítani, mely határidőt a felperes elmulasztotta, ezért a keresetet érdemben nem vizsgálta. Utalt azonban arra is, hogy érdemben is alaptalan volna a felperes Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pontjára alapított keresete, nem csalárd, hitelezők kijátszására irányuló jogügylet jött létre, mivel a szétválási szerződésében a szétválás előtti tartozásokért fennálló felelősséget az alperesek a Gt. 85. §-ával összhangban szabályozták, a szétválást

követően létrejött jogviszonyokban pedig a kijátszási szándék fel sem merülhet. Megállapította, hogy vagyoncsökkenés sem történt, mert az I. rendű alperes ingatlan és pénzeszköz mellett a felperestől követeléseket is átvett.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pontja alapján az érvénytelenség megállapítását, és az I. rendű alperes kötelezését kérte 133.747.000,- forint megfizetésére, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Kifejtette, hogy a Ctv.-hez képest a csődtörvény a speciális szabály, ezért a szétválassi szerződéssel szemben a Cstv. 40. §-a alapján igény előterjeszthető, ellenkező esetben az arra jogosultak nem támadhatnák meg a család jogügyletet. Kifejtette, hogy az alperesek a szétválassi szerződést annak tudatában kötötték meg, hogy a felperest fizetéseképtelenné teszik, és annak tudatában vállaltak a felperes nevében kötelezettségeket, hogy azokat nem lesznek képesek kielégíteni.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a helyesen megállapított tényállás alapján érdemben helyesen döntött, azonban a másodfokú bíróság nem ért egyet az érdemi döntés jogi indokolásával a fellebbezéssel érintett körben, ezért mellőzi e részben az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolását, és a döntést az alábbiak szerint indokolja:

Felperes keresetében a II. és III. rendű alperes között 2009. augusztus hó 24. napján létrejött szétválassi szerződés hatálytalanságának megállapítását, és az eredeti állapot helyreállítását kérte a Ptk. 203. § (1) bekezdése, Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pontja alapján, az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét az általa megjelölt mindkét jogcímen alaptalannak találta. Felperes fellebbezésében kizárólag a Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pontjára alapított kereset elutasítását sérelmezte, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pontja alapján a szétválassi szerződés érvénytelenségének megállapítását kérte, ezért a másodfokú bíróság kizárólag e részében bírálta felül Pp. 252. § és 253. §-a alapján az elsőfokú bíróság ítéletét.

A Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pontja szerint a hitelező, vagy az adós nevében a felszámoló a felszámolás alatt álló adós által kötött szerződéseket, vagy az adós által tett jognyilatkozatokat támadhatja meg, a Cstv. 40. §-a nem jelent perindítási lehetőséget olyan jogügyletek tekintetében, amelyben az adós szerződő, vagy nyilatkozó félként nem vesz részt. A felperes által a jelen perben támadott szerződést nem a felszámolás alatt álló adós, hanem az adós gazdasági társaság tagjai kötötték, a jogügylet során a szerződéses nyilatkozatot nem az adós tette, ezért az adós által kötött szerződés, illetve jognyilatkozat hiányában a II.-III. rendű

alperes között létrejött szétválási szerződés megtámadása iránt a felperes a Cstv. 40. §-a alapján keresetet nem terjeszthet elő.

Fentiekre tekintettel kellett a felperes Cstv. 40.§-ára alapított keresetét elutasítani, ezért szükségtelen volt a Cstv. 40. §-a szerinti megtámadhatóság további alaki vagy érdemi feltételeinek vizsgálata. Megjegyzi azonban a másodfokú bíróság, hogy tévesen hivatkozott az elsőfokú bíróság a Ctv. 69. § (1) bekezdésére. A Ctv. 69. §-a a gazdasági társaság bejegyzése alapjául szolgáló létesítő okirat Gt. 12. § (4) bekezdésében meghatározott semmisségi okból fennálló érvénytelenségének megállapítása iránti per szabályait tartalmazza. A gazdasági társaság bejegyzése alapjául szolgáló létesítő okirat pedig az I. rendű alperes társasági szerződése, és nem a felperes által a keresettel támadott szétválási szerződés.

Fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fenti módosított indokokkal a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. §-a alapján az eredménytelen fellebbezés folytán a felperes viseli.

A felperes fellebbezése alaptalan volt, az alpereseknek a fellebbezési eljárás során költsége nem merült fel, ezért a másodfokú bíróság költség viseléséről nem rendelkezett.

P é c s, 2013. november 27.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró,  
Dr. Berki Csilla s.k. bíró